

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte noget, jeg i denne Forbindelse skal nævne. Det vedrører de foreliggende Ændringsforslag, for det vedrører Bevillingerne til de forskellige Vaabenarter, til Indkaldelse af de forskellige Mandskaber og Vedligeholdelse af Materiel. Det ærede Medlem udtalte, at naar vi fik indført det danske Maskingevær i den danske Hær, som det var Hensigten efter Ordningen af 1922, saa vilde intet Fodfolk i Verden være bedre udrustet med Maskingeværer end det danske Fodfolk. Jeg vil sige, at det var en meget graverende Tilsnigelse, for jeg vil gerne give det ærede Medlem Hr. Pürschel Ret i, at saa vil den danske Hær have det bedste Maskingevær, men derfra og til at være det Fodfolk, som er bedst udrustet med Maskingeværer, er et stort Spring. Sagen er nemlig den, at i Udlandets Hære er det det normale, at der er et Maskingeværkompagni pr. Bataillon, medens der her i Danmark er et pr. Regiment, og det gør en kæmpemæssig Forskel, navnlig naar Infanteriet i Forvejen er saa svagt som det danske. Det er et af de Punkter, det vilde være af afgørende Betydning at faa reformeret i vor Hær indenfor Rammerne af 1922-Ordningen, fordi Maskingeværet jo netop, naar Maskingeværet er godt, spiller saa overordentlig stor en Rolle i en defensiv henholdende Kamp.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel paaberaabte sig til Fordel for Hærordningen af 1922, som han jo er Fader til sammen med det daværende Medlem af Folketinget Hr. I. A. Hansen, at den kommanderende General i 1922 havde sagt god for denne Ordning. Ja, jeg ved lige saa godt som det ærede Medlem, paa hvad Maade den kommanderende General sagde god for denne Ordning i 1922, saa det skulde det ærede Medlem tale saa sagte om. Sagen var den, at det gik den kommanderende General, Overgeneralen, vor hjelmbuskvajende Generalissimus, saaledes, at i Lighed med en vis Kvinde i Skriften, der havde haft 7 Mænd, og den, hun havde nu, var ikke hendes Mand, havde den kommanderende General i 1922 7 forskellige Standpunkter, og det, han endte med at have, var ikke hans eget Standpunkt. Saa var der den nuværende Generalstabschef Hr. Birke. Ja, han var Landstingsmand paa det paagældende Tidspunkt, og det gjaldt for ham om at redde Hønnøren for sit Parti. Og om General Moltke, som er den, der har udarbejdet det paagældende Forslag, har den kommanderende General til mig udtalt den Gang — det var, inden han endnu var blevet

saa stærkt politiserende, som han endte med at blive —, at man skulde passe godt paa General Moltke, for han var tilbøjelig til at blive Politiker. Endelig paaberaabte det ærede Medlem sig Artilleritidsskriftet, og hvad der havde staaet i Artilleritidsskriftet forleden Dag. Jeg vil gerne i den Forbindelse minde om, at i 1922 udtalte Generalinspektøren for Feltartilleriet, General Knudsen, til mig, at han havde indsendt Rapport til Krigsministeriet om den kommende Ordning for sit Vaabens Vedkommende, og han havde udtalt sig med den største Betænkelse paa to Punkter, nemlig for det første dette, at man i saa høj Grad gik over til Reserveofficerer; da det moderne Feltartilleri er et vanskeligt Vaaben, vilde det, naar disse Reserveofficerer ikke fik mere Uddannelse og Øvelse, end de fik, være saa sin egen Sag at betro dem de Opgaver, de vilde blive stillet overfor i Krig. Han nærede selv megen Frygt for, at hans Vaaben ikke vilde gøre Fyldest i Krigstilfælde paa de Vilkaar. Endvidere udtalte han, at det var aldeles nødvendigt, for at Feltartilleriet nu til Dags kunde gøre Fyldest, at Flyvevæsenet blev gjort effektivt. Det var de to Hovedpunkter, hvor Artillerigeneralen da udtalte sin store Betænkelse med Hensyn til Hærordningen af 1922.

Der er saaledes Kendsgerninger nok, som viser, at med den fagmæssige Tilslutning til 1922-Ordningen er det saa som saa, og jeg tror ikke, at denne Ordning kan stemples klarere og tydeligere, end daværende Souschef i Generalstaben, Oberst Pagh Hansen gjorde det: at det er for stort som Politikorps og for ringe som Forsvarsorganisation. Men jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Brorsen, at Offentligheden skal komme til at tage Stilling til vort Militærvæsen. Sagen er aldeles ikke afgjort, og der bliver ikke Fred om denne Sag, fordi nu de Konservativer som Patentforsvarsvenner og det ærede Medlem Hr. Brorsen stemmer de foreliggende Ændringsforslag ned. Dermed er Sagen paa ingen Maade afgjort, og de to Partier skal ikke faa Lov at sidde i Fred med 1922-Ordningen, for den fortjener ikke at være det sidste Ord, og navnlig fortjener den ikke fra konservativ Side at være det sidste Ord i Spørgsmaalet om Danmarks Forsvar, saaledes som de Opgaver vil forme sig, som det i den nærmeste Fremtid maa regnes at kunne komme til at staa overfor. Det er en fuldkommen Misforstaaelse, at vort Forsvar er et Neutralitetsforsvar i samme Betydning, som det hidtil har været det. Det er saa rigtigt, hvad det ærede